

חבורה בשלח

לע"נ אבי מורי אהרן בן מרדכי ואימי חומתי סולטנא בת שלמה ואסתר
לעילוי נשמתן של אהרן בן משה ורעייתו פרלה בת עמרם
לע"נ לוי בת סוליקא - לע"נ דוד בן י-הודה - לע"נ מימון בן שמואל

Le sens de l'anniversaire

עבודה זרה דף ח ע"א

באינשי ביתי. אזל ואמליך בדביתוהו. אמרה ליה:
(כ"ח א) דלמא מעברין לך. אמר לה: לשתמש אינש
יומא חדא בכסא דמוקרא, ולמחר ליתבר. אמרה
ליה: לית לך חיותא. הווא יומא בר תמני סרי שני
הוה, אתרחיש ליה ניסא ואהדרו ליה תמני סרי דרי
חיותא. היינו דקאמר רבי אלעזר בן עזריה: הרי אני
בבן שבעים שנה. ולא "בן שבעים שנה"

מועד קמץ דף כח ע"א

מת בחמשים שנה — זו היא מיתת כרת. חמשים
ושתיים שנה — זו היא מיתתו של שמואל הרמתי.
ששים — זו היא מיתת בידי שמים. אמר מר זוטרא:
מאי קרא — דכתיב: "תבא בכלח אלי קבר", "בכלח"
בגימטריא שיתין הוו. שבעים — שיבה. שמונים —
גבורות, דכתיב: "ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם
בגבורות שמונים שנה". אמר רבה: מחמשים ועד
ששים שנה — זו היא מיתת כרת. והאי דלא חשיב
להו — משום כבודו של שמואל הרמתי. רב יוסף
כי הוה בר שיתין, עבד להו יומא טבא לרבנן, אמר:
נפקי לי מכרת. אמר ליה אביי: נהי דנפק ליה מר
מכרת דשני, מכרת דיומי מי נפיק מר? אמר ליה:
נקוט לך מיהא פלגא בידיך.

ירושלמי ראש השנה פרק ג הלכה ח

משנה: והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל
וגו'. וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות
מלחמה. אלא כל-זמן שהיו ישראל מסתבלין כלפי
למעלה ומכוונין ליבן לאביהן שבשמים היו מתגברין.
ואם לאו היו נופלין. הלכה: רבי יהושע בן לוי אמר.
עמלק כושפן היה. מה היה עושה. היה מעמיד בני
אדם ביום גניסיא שלו. לומר. לא במהרה אדם
נופל ביום גניסיא שלו. מה עשה משה. עירבב את
המזלות. הדיא הוא דכתיב שמש ירח עמד וכולה וגו'.
וכתיב נתן תהום קולו רום ידיו נשא. מרום ידיו
נשא נתן תהום קולו..

מתני' ואלו אידיהן של גוים — קלנדא, וסטרנורא,
וקרטיסים, ויום גנוסיא של מלכיהם, ויום הלידה, ויום
המיתה, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים: כל מיתה
שיש בה שריפה — יש בה עבודה זרה, ושאין בה
שריפה — אין בה עבודה זרה. אבל יום תגלחת זקנו
ובלוריתו, ויום שעלה בו מן הים, ויום שיצא מבית
האסורין, וגוי שעשה משהתה לבנו — אינו אסור אלא
אותו היום ואותו האיש בלבד

רש"י — ויום הלידה — של מלך עושין כל בני מלכותו יום איד משנה
לשנה ומקריבין זבחים: שריפה — שטרפו עליו כלי תשמישו כדרכ
המלכים: יש בה עבודה כוכבים — כלומר אותו היום עובדין עבודה
כוכבים והוא להו יום איד וכן משנה לשנה כל ימי בנו. ובכל הגד דחשבינן
הכא חשיבי ליה ואסור ג' ימים לפניו: אבל יום תגלחת זקנו כו' —
שאין זמן קבוע לרבים אלא כל אחד ואחד כשמגלח עושה יום איד:
בלוריתו — כשמספר פעמים הרבה מניח בלורית מאחריו ומגלח משנה
לשנה ויום שמגלח עושה יום איד: ויום שעלה מן הים — מקריב זבחים
לעבודה כוכבים על דבר שניצל. ובכל הגד אינו אסור אלא אותו היום ולא
לפניו ולא לאחריו דלא חשיבי כולי האי

עירובין דף יג ע"ב

תנו רבנן: שתי שנים ומחצה נחלקו בית שמאי ובית
הלל. הללו אומרים: נוח לו לאדם שלא נברא יותר
משנברא, והללו אומרים: נוח לו לאדם שנברא יותר
משלא נברא. נמנו וגמרו: נוח לו לאדם שלא נברא
יותר משנברא, עכשיו שנברא — יפשפש במעשיו.
ואמרי לה: ימשמש במעשיו

רש"י — יפשפש מעשיו — שעשה כבר ויזדקק עבירות שזידו ויתודה וישזב:
ימשמש במעשיו — כגון אם בא מראה לידו יחשך הפסד מראה כנגד שכרה
ולא יניח לעשותה בשביל ההפסד שהרי שכרה עתיד לבוא ואם זאת לידו
עבירה יחשך שזכו שמשחקר בה עכשיו כנגד הפסדה העתיד ליפער ממנו

בן יהודה — ועכשיו שנברא, יפשפש במעשיו ואמרי לה: ימשמש
במעשיו. נראה לי בס"ד יפשפש בחלק העבירות שעשה ואומרו
ימשמש במעשיו היינו בחלק הטוב דהיינו מצוה בלא כונה ותפלה
שלא בכונה וכמו שכתבתי בס"ד בבאיור מאמר התנא (אבות ג,
טו) ובטוב העולם נדון כלומר בחלק הטוב שהם המצוות

ברכות דף כז ע"ב

אלא נוקמיה לרבי אלעזר בן עזריה, דהוא חכם,
והוא עשיר, והוא עשירי לעזרא. הוא חכם — דאי
מקשי ליה, מפרק ליה. והוא עשיר — דאי אית
ליה לפלוחי לבי קיסר, אף הוא אזל ופלה. והוא
עשירי לעזרא — דאית ליה זכות אבות, ולא
מצי עניש ליה. אתו ואמרו ליה: ניתא ליה למר
דליהוי ריש מתיבתא? אמר להו: איזיל ואימליך